

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 2 - NOVEMBER 2010

LE ENO JE POTREBNO

REDOLJUBJE

Naslov današnjega članka je redoljubje. Te besede ne rabimo v vsakdanji govorici. Poznamo le posledice – red in nered. Redoljubje pomeni, da imaš rad red v stanovanju, v omari, pri mizi, pri počitku, pri molitvi, v pogovoru ...

Sv. Bernard pravi svojim redovnikom in danes tudi nam: „Prosim vas, stojte v Gospodu in si vedno skrbno prizadevajte, da ohranite red, da vas potem red ohrani. Zunanji red je izraz notranjega reda in notranjega tudi podpira. Notranji nered je vir vsakršnega nereda in gnusobe.«

Privoščimo svojemu telesu potreben mir, potrebno okrepčilo tudi našemu duhu. Skrbno pa se izogibajmo vsakega mehkuženja. Natančno si določimo čas za počitek in uro vstajanja. Navadimo se prinesiti prvi jutranji dar Bogu, Gospodarju življenja, da se mu z jutranjo molitvijo zahvalimo za nov dan in ga prosimo, da bi ga z Njim preživeli v njegovo slavo in v blagor vsem, s katerimi bomo ta dan skupaj. Pomembna je tudi naša zadnja dnevna skrb: končati dan z Bogom, kajti o njem je zapisano: „Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec!“ (Raz 21,6). Vsakdanje izpraševanje vesti zvečer je tako potrebno, da brez tega noben kristjan ne more ostati čednosten.

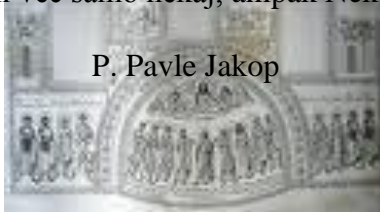
Red vodi k Bogu in vse, kar je od Boga, je urejeno.

Vaš župnik

BERAČ MED BOGATIMI

Tu, med grobovi stojim,
ne kakor živ med mrtvimi ...
ne kakor berač pred bogatimi ...
kot nevednež med onimi, ki že vedo ...
Vem, vi ste bogati in živi, ker že veste,
kako čas odplavi smeti, biserom pa da sijaj.
Vi že veste, da je smisel več kot poln žep ...
Vi že veste, da je smisel biti zmeraj bolj in zmeraj raje,
biti še s kom in še za koga
in verjeti v še nekaj več, kot si.
Vi sedaj veste,
da niste v prazno hrepeneli,
da niste brez smisla trpeli ...
da niste v smrt ljubili ...
vi sedaj veste,
da so vaši zaprti grobovi odprta vrata k Smislu,
ki ni več samo nekaj, ampak Nekdo.

P. Pavle Jakop

*Meni pa je dobro,
da sem blizu Tebe, moj Bog.*

Ps 73,28

Jožica Zupan

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

Hitela sem po Ljubljani preko Tromostovja proti centru. Takrat sem še poučevala v šoli in popoldne učila verouk. Imela sem torej opravka z mladino, bolj rečeno z otroki. To me je zelo veselilo in bogatilo. Ko sem hodila po mestu, sem vedno srečala koga izmed mojih učencev, s katerim smo se pristrčno pozdravili, pogovorili. Imela sem jih zelo rada. Čutila sem, da mi vračajo ljubezen.

Tisti dan sem bila nekoliko zatopljena v svoje misli. »Dober dan,« me je pozdravil glas mladega človeka. »Dober dan,« sem odzdravila. »Pa vendarle ...« je dodal. Med tem pa sem pogledala osebo v obraz, misleč, da je kateri izmed »mojih otrok«, ki sem jih poučevala. Nagovorila me je tudi izrečena pripomba »*Pa vendarle!*« Ustavila sem se. Pred seboj sem zagledala mladega človeka, ki je klošaril. Obraz je imel še zelo otroško prikupen in globok pogled mu je izžareval iz oči. »Kaj hočeš povedati s to pripombo?« sem ga vprašala. »Veste, koliko ljudi sem danes pozdravil in nihče ni bil pripravljen voščiti mi dober dan,« mi je odgovoril. Zazrla sem se mu v oči. Bile so zelo iskrene, toliko sem znala preceniti ljudi. »Kako pa ti je ime?« sem ga vprašala. »David,« mi je odgovoril. »Kralj David,« sem mu rekla z nasmeškom, da bi ga opogumila. Odprla sem denarnico in mu dala, kar sem imela v njej. »To je pa vdovino darilo,« mi je rekel. Branil se je, da ne bo vzel, ker je preveč. »A ti pa poznaš svetopisemske zgodbe,« sem se nekoliko začudila. »Da,« mi je odgovoril. »Imam ga (sveto pismo) in berem ga. Darilo stare mame je.« Nekaj časa sva se pogovarjala. Povedal mi je, da spi pod mostom. Govoril mi je o stari mami. Staršev ni omenjal. Rekel je, da je imel sestrico Ano, ki je sedaj med angelčki in ko je res hudo, takrat reče: »Ana, pomagaj.«

Ga. Joži je sedela na postelji in pripovedovala. Sedaj, ko imam večino življenja za seboj in sem v domu, se spomnim Davidovih besed in razmišljam o njih. Koliko ljudi se v svoji naglici res ustavi ob sočloveku in ga pogleda v oči? Ga poslušaj in poskuša razumeti, kaj mu ta želi sporočiti!

Nadaljevala je: »Zadnjič v cerkvi, majhna deklica, ki me je nekaj časa ogledovala iz naročja svoje mamice, pride k meni. Hitro sva navezali stik in veselo kramljali po sv. maši. Čutila sem, da me je "posvojila". Opazovala je moj ostareli obraz. Nenadoma me je vprašala: »A ne, da ti ne boš odšla od tukaj, da boš vedno tu?« Na to vprašanje ji nisem odgovorila. Ona pa je želela slišati zagotovilo. Čeprav je zelo majhna, je čutila minljivost, ki je ni želela sprejeti ... Zelo težko je sprejeti minljivost, smrt ... posloviti se od človeka. Pa vendarle ... Naša ga. Joži nas je zapustila, odšla je h Gospodu.

O človeški minljivosti govori Psalm Ps 89:

»Sedemdeset let je doba našega življenja,
osemdeset, če smo krepki.«

Govoriti o dejavnosti naše ge. Jožice Zupan je odveč. Vsi vemo, da je bila izjemno dejavna. Imela je zelo rada otroke, ti so jo obiskovali, ji risali risbice, ki so potem krasile njeno sobo. V Domu Marije in Marte, v kapeli, je imela (vodila) s stanovalci duhovne pogovore, skupaj so molili. V drugem 'štuku', pred njeno sobo, so se vsak dan zbrali in združevali v molitvi ... Večkrat je zadonela pesem iz njihove smeri. Za naše glasilo je vsak mesec pripravila obsežen in bogat prispevek Svetniki – božji prijatelji. Privoščila si je pravico "živeti". Ni jo ovirala ne njena invalidnost in leta tudi ne ... Danes, ko nas je zapustila, je zatrepetala sveča na mizi v drugem 'štuku'. Zbrani stanovalci, ki so prej molili z go. Joži, so sedaj molili za njo. Po rožnem vencu je zadonela žalostinka, ki so jo v slovo svoji sostanovalki zapeli zbrani stanovalci. Dogodek je močno vplival na prisotne. Čustvom so dovolili prosto pot. Solza je risala sled na licih – tako kot mnogokrat ob slovesu. Ko se bomo spominjali na go. Jojo, nas bo vodila njena misel: »Koliko ljudi se res ustavi ob sočloveku, se mu zazre v oči in ga poskuša razumeti?«

Zagorka

Dragi Jožici v spomin

Jožica. Tako kot se je nenadoma pojavila v mojem življenju, tako je tudi odšla. Nepričakovano. Bogu se zahvaljujem za dar, da sem jo poznala. Občudovala sem jo! Z boleznijo, ki jo je prikovala na voziček, se je težko sprijaznila. Toda njena ljubezen do Boga in do bližnjih se je s tem samo še pomnožila. Izžarevala je neverjetno toplino. Kako je bilo lepo videti otroke, ki so po maši obkrožili njen voziček. V njih je vzbudila tisto najgloblje hrepenenje po pristni ljubezni in sprejetosti. Večkrat je bila po prvi maši že čisto premražena, toda ostala je še pri drugi maši. Želja po srečanju z Gospodom je bila močnejša od mraza.

Kot meč me je presunila novica, da je umrla. Ni mi bilo dano, da bi se poslovila od nje, da bi bila ob njej, ko se je poslavljala. Toda tolaži me misel, da jo je sprejel njen Ženin, ki se mu je v tem življenju popolnoma predala.

Ne bo me več pobožala s svojo drobno roko, ne bo me bodrila s svojim nasmehom in ne bom slišala več njenih besed: "Molila bom zate in tvoje otroke." Toda ostala bo v mojem srcu v zavesti, da ŽIVI. In kadar bom v preizkušnji, se bom spomnila nanjo in na njen zgled.

S. M.

ZA VSAKO BOLEZEN ROŽICA RASTE

REDKEV

Črna ali bela redkev je rastlina, ki jo gojimo na vrtu. Nad zemljo je zeleni del, pod zemljo pa je gomolj, ki vsebuje zdravilne učinkovine, katere uporabljamo za zdravljenje bronhialnega katarja, boleznijeter in žolčnika. Za zdravljenje bronhialnega katarja oz. za lažje izkašljevanje običajno uporabljamo sirup črne redkve. Najlažje ga pripravimo tako, da redkvico olupimo, na drobno naribamo in potresemo s sladkorjem ter pustimo nekaj časa, da nastane sladkorni sirup. Pripravljamo ga lahko sproti ali za dalj časa. Shranimo ga v hladilniku. Pijemo ga dva do trikrat na dan po eno do dve žlici. Za moja otroka sem tak sirup pripravljala sproti, namesto sladkorja pa sem uporabljala med. Črno redkev sem najprej dobro oprala, z obeh strani malo odrezala, na širši strani izdolbla jamico in jo prebodla s tankim nožem ali kakšnim drugim ostrim predmetom. V jamico sem dala med in redkev postavila v odprtino kozarca, v katerega je počasi kapljal sok. Med sem dodajala toliko časa, dokler redkev ni postala mehka.

Za zdravljenje jeter in žolčnika uporabljamo sok, ki mu ne dodajamo sladkorja. Sok, ki ga stisnemo iz črne ali bele redkve, postavimo za nekaj ur na hladno.

Pijemo ga večkrat na dan v majhnih odmerkih, ne več kot $\frac{1}{4}$ litra na dan. Po treh dneh za dva do tri dni prenehamo, nato kuro ponovimo. Redkev pospešuje delovanje prebavnih žlez, gibalno sposobnost želodca in črevesja in deluje proti klicam. Če nimate nobene od navedenih težav, pa si pripravite solato iz črne redkvice. Redkev prav tako olupite, naribate, dodate fižol, sol, olje in kis, po želji še kuhano jajce. Pa dober tek!

Ivka

OBVESTILO

Socialna delavka, ga. Sonja, bo delala vsak ponedeljek, četrtek in vsak drugi in četrtri petek od 8. do 15.30. ure.

V tem času jo lahko pokličete tudi na tel.: 754 41 02 ali

GSM: 040 798 604.

KRIŽ

Ob poti križ stoji,
na njem Jezus pribit visi.

Križ nam je naložen,
Gospod, ti ga nalagaš
ne kot znak trpljenja,
ampak z ljubeznijo,
doseženo večnega življenja.

Pri tebi uživali bomo
ljubezen, mir, dobroto,
nihče ne bo se počutil siroto.

K. Dora

Danes je prav lep sončen dan. Veselimo se ga. Podoben je dobremu človeku, ki živi bolj za drugega, tako kot Jezus. Zato se še naprej trudi za druge in tvoje življenje bo bogato in dragoceno.

Stanko Medvešček

Stoje sem prosu,
leže mi je dala,
od zadaj sem obliznu
od spredaj sem pritisnu.

Mari /znamka/

Dež pada,
veter piha,
pošto nosi brez oddiha.

Tone

Kovačeva kokoš v kovačem kozolcu koruzo kavsa.

»trgatev«

Tomaž, Tomaž, kam krevljaš?
V kozjo vas po par klobas.
Če jih snem, domov ne smem
če jih komu dam, pa domov ne znam.

obisk stanovalcev iz doma Talitakum

AKTIVNOSTI V NOVEMBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marte
- ❖ EMAVS: sreda ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ 1. SKUPINA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ 2. SKUPINA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

PONEDELJEK, ob 16. uri: druženje s skupino Nazaret;

SREDA, 3. 11. 2010, ob 10. uri: srečanje s knjižničarko;

SREDA, 17. 11. 2010, ob 10. uri: obisk otrok iz Karitasovega vrtca;

ČETRTEK, 18. 11. 2010, ob 16. uri: nastop pevskega zbora iz Logatca;

ČETRTEK, ob 8.30: telovadba v Domu Marije;

PETEK, ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

PETEK popoldne: družabne igre; enkrat v Domu Marije, enkrat v Domu Marte;

NEDELJA, ob 10. uri: sv. maša v farni cerkvi.

Dragi stanovalci Doma Marije in Marte!

Obveščamo vas, da se vsak ponedeljek od 16. do 17. ure srečujemo v prostorih Doma. Veselilo bi nas, če se nam pridružite. Lepo bi nam bilo, če bi lahko skupaj kaj ustvarjali, se pogovarjali, včasih bi lahko tudi skupaj zapeli. Seveda tudi na molitev ne bomo pozabili. Naj vas naša fotografija spodbudi, da pridete na srečanje.

Lepo vas pozdravljamo in se veselimo snidenja z vami.

Otroci skupine Nazaret

Dopolnite pregovore

Ptica se po _____ spozna.
Zvezek je _____ učenca.
Osel pohodi najlepše _____.
Enaki _____ skup' lete.
Za dobrim _____ se kadi.
Nikomur ne lete pečeni _____ v usta.
Tudi najhujšo _____ premaga množica mravelj.
Spredaj z _____ maže, zadaj fige kaže.
_____ preprečiti, kakor zdraviti.
Naj človek pol sveta obteče, najboljši _____ doma se peče.
Vrana _____ ne izkljuje oči.
Ura zamujena, ne _____ se nobena.
Tudi _____ kura včasih zrno najde.
Rana ura _____ ura.

SMEJALNICA

Kmet je delal na njivi. Utrujen je legel v senco. Nad seboj opazi, kako je hrast obložen z želodom. Pa si pravi: Zakaj ni Bog dal, da bi hrast rodil buče? Nato je malo zadremal. Zapihal je veter in mu vrgel par želodov na obraz. Malo je zabolelo in pritekla je kri. Predrznež, kaj si upam Bogu ugovarjati. Bilo bi hujše, če bi mi na obraz padla buča!

V vasi stoji avtobus in čaka na potnike. Pride par starejših žensk. Ogledujejo si, kako v slabem stanju je avtobus, da mu že gume cvetijo. Ena gospa vpraša voznika: Kdaj pa ta stara štala odpelje? Voznik pa pravi: Takoj, ko bodo vse krave gor!

V župniji so kupili dva nova zvonova. Pri verouku da župnik za nalogo opis blagoslovitve. Obljubi, da bo najlepši opis nagrajen. David je pisal: Župljani so kupili dva zvonova. V nedeljo so ju slovesno blagoslovili. Župnik in župan sta imela lep govor. Nato so ju oba obesili.

Zapisala Frančiška Jakša